

VENTA

30 exemplars 1 pesseta

Un número solt
5 cèntims

ADMINISTRACIÓ

Carrer de Ponent, 1, 3.^a
(Bosch baix i la escala)

Surt i llum puntualment
tots los divendres.

SUSCRIPCIÓ

ESPARTA
Un trimestre 1 pesseta

EXTRAORDINARI
Un trimestre 2 pessetas

LAS SUSCRIPCIONES
se pagan por adelantado

Los pagos pueden ferse
en sellos de 15 cèntims
ó en timbres
especiales para periódicos

PERIÓDICH POLÍTICH VERMELL.

LA CAFRERÍA CARCUNDA

Res més tan divertit com l'acte casi santíssim que celebraren lo darrer diumenje al teatro del Olimpo los carlins de Barcelona.

Com ab això de la Exposició s'ha fet moda que 'ls jefes de partit y principals personatjes de la política vingan a visitarnos, porque ara ja no 'ns ve de cinquanta ovacions més ó menos, lo Sr. Nocedal, jefe dels carcundas destronadors d' en Carlets del As d' Oros, també decidí fer la passejada corresponent per nostra ciutat y buscar la indispensable ovació entre 'ls seus.

Y ja 'l tenim a Barcelona y diumenje celebrá son primer acte públich assistint a la sessió preparatoria pera inaugurar un casino a Sant Jordi. Allí en Nocedal tenia de fer un discurs reclamant la Inquisició y unas moralias per cada espanyol. Ja hi som. A las tres de la tarde lo teatro del Olimpo bullia ja y, com es natural tractantse de carcas, s' hi veyan molts capellans atissant lo foch.

Comensa la sessió lo rector de Sant Agustí d' aquesta ciutat, que tip de fer teatro de la iglesia, fa llavors iglesia del teatro, resant una oració pera implorar la protecció divina per aquell acte.

Y, ó Deu no va entendre aquella pregaria ó gasta molt malas bromas en lo modo de protegir. Lo cas fou, que al primer discurs comensá l' escándol, convertintse 'l teatro del Olimpo en lo més solemne Rosari de la aurora de que 'ls mortals tenent recort.

Als crits de ¡viva Nocedal! responen altres ¡visca Carlos! Un cabecilla ab sotana crida desde 'l escenari, igual que cantant sarsuela, ¡visca 'l Papa-Rey! y ¡visca Sant Jordi! (tot cosas mortals); los uns cridan ¡viva! y 'ls altres ¡morit! y entremitj d' infernal cridoria, comensan a repartirse cops de puny al saló de descans.

Y llavors comensá la providencia a protegirlos. Als bolets segueixen cosas y bofetadas, s' aixeca alguna cadira que va a caure entre 'l cap y coll de reverents y surten desseguida a relleuhir bastons, pistolas, revólvers y ganivets.

La autoritat mana que 's disolgui la reunió, y ells, los més fermes partidaris del principi de autoritat, s' ho escoltan com qui sent ploure, continuant entusiastats en la seva santa tasca d' esbravar-se a cosas, mossagadas y demés entreteniments piadosos. Allí no hi faltava res més sinó que algun capellá, arremangantse la sotana, hagués tret colossal trabuch y l' hagués disparat enviant mitja concurrència al cel, pera que l' espectacle religió hagués resultat acadéssim.

Sense contar los verdanchs, blaus y cascadoras de menor importancia, resultaren mitja dotzenota de ferits y contusos, entre ells un sacerdot ab lo cap obert d' un cop de cadira y un altre ab un set al ventre de una ganivetada. ¡Se veu que també hi havia afició als bultos negres!

Y com la jarana continuava, lo delegat del Governador tingué que demanar auxilli a altres autoritats, puig lo grandíssim sabbatassas havia comparegut sol al camp de batalla, confiant tal volta de que 'ls carlins eran gent d' ordre, y per poch lo tractan com si fos un capellá. Arribat refors al teatro de la bronca, varen ferse algunas presons, entre ells tot un senyor baró,

que, naturalment, fou desseguida posat en llibertat. S' hagués tractat de treballadors en huelga, que haguessen mogut tal escándol, ja hauria sigut altra cosa. ¡A lo menos las covan a la presó trenta mesos!

En fi, que a Barcelona ha vingut gent de tot color polítich, religió y económic, y tothom s' ha portat com persona. Estava reservat als absolutistas, y per dissidencias d' ells ab ells, demostrar que son los únics que no saben portarse com personas, y que son dignes tan sols d' anar a viure entre cañes.

Per nosaltres que no quedí: aixís se destrossessin fins a no quedar ni las cúas. Sempre 'ns estalviarian la feyna del dia en que tinguen de suprimirlos nosaltres.

CARTAS A LA DONA

SOBRE LA

EXPOSICIÓN UNIVERSAL

VII y ÚLTIMA

Anyoradíssima Tuyas: Ab millor salut que la meva, desitjo que 't trobi la present, que es la última de la remesa. ¡Ay si 'm veyas!... ¡Loteu pobre Noire va pels carrers de Barcelona fet un cataplasma! Com si fossin pocas las passadas pe-rispecias, are m' ha sobrevingut un dolor et a tota la viga de la *calumnia mertebra*, desde 'l enteniment del cervell fins a la punta del carpó. Aixó ha motivat que al preguntar als municipals si vaig dret per anar a qualsevol puesto, me contestin que es difícil que may hi vagi caminant tan arrosnat.

No d' altre modo he pogut fer la visita a la secció de *MINERIA*, instalada en lo primer pis del dipòsit d' ayguas del *Parca*.

Ampolletes, carbó, sal y sal, carbó y ampolletes: Vetequi lo queas, Tuyetas, la gran Secció Mineral.

Aixís es que, cansat de fer badalls y d' arrossegarme per aquelles foscurias, he decidit tornarmen pel mateix camí ab rumbo a la Secció *MARITIMA*, fins a trobar los primers esgliaons de las escalas de la gloria. Si qui las puja y las baixa no 's guanya la del cel, ja pot ben assegurar que li estafan. Y si los jurats calificadors saben fer justicia, concediran al ideador del pont y sobre tot de las escalas, lo millor premi destinat a *Montanyas rusas*. Un viatge fins a las

que han perdut la gana y també pels que son propensos a la feridura dels genolls. Lo mal de la escursió es que dura poch.

Tocavan las tres a Santa María quant pujava los primers esgliaons a Barcelona, passava a las quatre pel mitj del pont de ferro; a un quart de cinch ensumava la fábrica del gas y arribava al últim kilómetro de la escalinata a las cinch tocadas del *mariano* de la Compañia *Trasatlántica*.

Un tal senyor *Comillas* hi ha aixecat aquí un castell emblenquinat dins del que s' hi troban los modelos dels seus barcos, desde las reproduccions dels vapors fins a lo més rudimentari dels camarots pel passatge. Y aquí puch dirte de paso, que no 'm cap a la barretina com los individuos que viatjan pogan conformarse de passar las nits enterats en los calaixos de aquellas calixeras, de un a un y sense poguer-shi remenar. Ni tampoch hauria cregut may que aquells tortells enfarinats que penjau per las parets, servissin de salva-vidas en casos de temporal.

Completan la instalació, lo dich de Cádiz, un escampall d' ancoras y corrioias, las ulieras dels marinos, fanals y uns mirallets per pendre las fosemias al sol y la mida al sistema planetari.

Lo vehinat del castell blanc queda reduhit a unas tendas de campanya francesas y al estable d' uns caballs que menjau del pressupost.

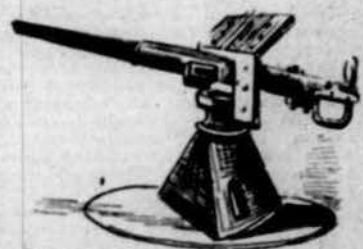
Atravesant lo planter de las escombras, lo exercit espanyol hi representa una porció de llansois bruts ab diverses formas de barracas

pera ferhi la mitjdiada. A pochos passos s' hi aixecan las parets del Pabelló Marítim. Lo departament de la dreta, se veu ocupat per carretons aristocráticos, caballeria de carró y correjteria per mar y per terra. Un mister *Nordenfjeld* *Gunard* de Londres, hi exposa modelo de lava-

instalacions de marina es molt convenient pels

tivas de guerra; la *Societat Mahonesa*, mostra dels seus vapors; dibuixos, planos y projecte,

de la Companyia Interocèanica del Canal de Panamà y també les que corresponen a la del Panal del Suez. Lo senyor Yúfera de Cartagena, hi exposa un timó trapezió fil de la seva inventiva; la casa anglesa Sons of Thomas de Cadis, variats models d'aparatos, entre 'ls que hi sobresurt lo del salvament y extracció de grans barcos y las mostrars de remolcadors a hélice, celebradíssims pels intel·ligents.

Entre mitj de tantes xarxas, no n'hi trobat una de sistema prou perfeccionat, aplicable a la pesca dels escura-butxacs, *tomba-navios* d'espardenya y llissaras d'oficina, que cada dia se escorran de las grapas judicials.

La instal·lació de més aparat, es sens dupte la de rets mecànics de Carlos Pairó. John Brown hi representa las sevas planxas de blindatge com a models de resistencia; lo senyor Rox una màquina per la neteja dels barcos y entre altres reproduccions náuticas, s'hi troba la fragata de

guerra Catalunya, construhida ab tota la santsa paciència d'un... banyut.

Lo país dels macarrons està representat per le *fratelli Orlando*, de Liorna, dos germans enginyers y constructors ab quals planos y projectes han tapat alguns metres de paret. Aquesta interminable penjarrella de cascós y mapas me carregen lo cap com si portés una mitra: giro cda, avanso quatro passos y m quedo clavat a terra com si m'hi hagués arrelat...

¡¡Mala negada fassi 'l buzzo, l'olla que porta al cap y las potas que l'aguantan!! Aquest susto no 'l perdonaré may a la Societat de *Papus marítims des Spécialités mécaniques de Paris*.

Si no fos pel desitj de completar la revista, me 'n anava tot seguit; pero no, cap culpa hi tenian las instal·lacions de mangueras d'en Fontrodona, ni las lonas y cotonias de Mataró, ni las cuynas econòmicas del Sr. Ciervo ó las *Forges de Saint Denis*, que hi exposan bonichs projectes de construccions y barcos.

Es precis també consignar la exhibició d'uns filtres pera convertir en dolça l'aygua salada del mar; les especialitats preparadas per la pintura submarina; un embolich de xarxas de la societat de las pescateras; las barcas, balandras, ve-

las y rems de la secció oficial y un feix de cordas de coco de Nova Zelandia, exposadas per *The Belfast Ropework Co.*, que es com si 't diguessin *Lucia*.

En la nau central del magatzem, s'hi aixecan las instal·lacions de cordas y trissas de *Lluís*

Carreras; estopas, cordelatje, lonas y xarxas; mangueras dels *Successors de V. Fradera* y també las del senyor *Finestras de Mataró* y una multitud d'articles més ó menos precisos a la navegació y a la pesca.

Abans de sortir del Pabelló Marítim m'hi embarcat a bordo d'una lanxeta provehida de

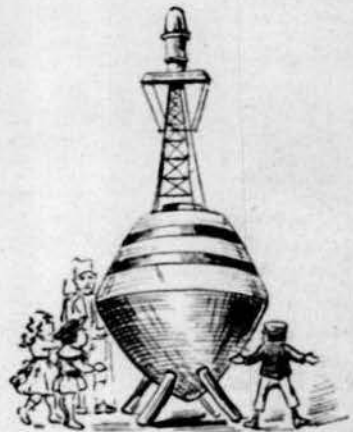
rems y parassol. Remant, remant y a palo secu, qui sab abont seria en aquestas horas, si un empleyat no 'm fa compendre que 'ls barcos no poden caminar si no flotan demunt d'aygua. ¡Ja veus, Tuyas, si 'n som de burros!

Y ara, cap a la sorra. La primera cosa que emmascara la vista, es un moliment fet ab carbó de las minas del indi-

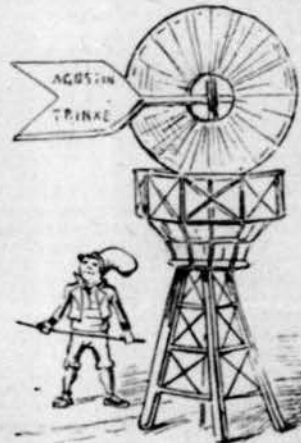

cat senyor *Comillas*. Representa un faro, del que diuen si en Rius y Taulet hi té constantment un municipal que investiga tots los punts de l'horitzó en busca d'un titol de marqués y una corona! ¡¡Pobre Quico!! Si no li arriba prompte tot aixó ab que tant somia, es casi segur que aviat patirà del fetje, puig no li bastan a sa elevada persona las *glorias* de la gran fira internacional.

Seguint lo passeig dels plumeros, s'hi veu una especie de baidufa colossal, que es l'admiració de la canalla. Si un s'hi acostsa fins al alcans d'un lleterero, ja coneix que 's tracta de una boys, rematada per un fanalet que pot fer

llum durant 140 dias seguits. A poca distancia hi ha mitj barco espalliat del *Asilo-Naval-Espanyol*, que sols hi faltan las bacinas per semblarse interiorment a una barberia de la costa. L'*Agustinet* dels molins de vent, hi té l' mos-

truari que pren un bany de camas, al peu mateix de las onades... ¡Y, alto l'arròs!...

Aquí s'acaban las rebuscadas exhibicions dels homes y comensan a desplegarse espléndidas las més espontànies de la Naturalesa. Las agitados espumas d'aquell mar immens limiten las instal·lacions d'aquesta gran fira que té més de regional que de universal com algú s'ha empenyat en considerar-la.

No puch, Tuyas, ponderarte com s'ho mereix, lo hermós panorama que 's extén a la vista

dels isaners, desde la punta del moll que s'interina dintre l'aygua. L'espatech produhit per las onas al estrellarse rabiosas contra 'ls sorralles de la platxa; la immensitat d'aquell safreig que s'ajunta en sqs confins ab la gran cortina blava y la pintoresca perspectiva de la costa catalana, reflectida per las darreres notas del sol ponent, forman un conjunt d'abrumadora grandiositat que espantara.

Vetaquí, descrita a grans plumadas, la tan ponderada EXPOSICIÓN UNIVERSAL de Barcelona.

Mes com els absolutistes són la gent d'ordre (!) per excel·lència, l'ecclèsiolòl no ha preocupat i las autoritats gran cosa y las feritas se curan tranquilament cadascú a casa seva... y fins a un altra.

Ne es tot ho cridar ¡viva! un profeta i ó armar escandol cent capellans.

Un procedí altament curiós acaba de fallarse a Plasencia, conegut ab lo nom de *Mort vençicat*.

Segons resulta, el manicomio de Sant Boy hi havia un boig que no era boig, portat allí per herediari algun parent.

Aquest boig, anomenat Eustaqi Campo Barrado, morí, ó a lo menys aixís se feu constar en partida de defunció del citat manicomio, quan se poch s'apregué un Eustaqi Campo Barrado a reclamar lo que li pertocava.

Y l'parent hereu lo denunció als tribunals, y fou processat ab totes las campanillas.

Mes ara ha vingut lo judici oral y públich, ahoit per infinitat de vehins s'ha probat que 'l processat es lo qui se doná per mort, y 'l tribunal l'ha absolto y 'l fiscal també modifiá las conclusions demanans lo absolutió, y dient que creu falsa la certificació de haver mort Eustaqi Campo Barrado a Sant Boy, porque en aquell manicomio existia completa desorganización interior.

Ara bé; Y no mereix res més una falta tan gran, un crim com lo que suposa una certificació de defunció falsa pugnanti haver parents interessats que paguessin aquest servey?

Noaltrés no s'impremdim que la justícia tinga d'acabar ab l'absolució del mort vençicat, sens escarse dintre 'l manicomio de Sant Boy.

[Ab, si no fossin las influencias que determinan tanta privilegij?

Ja tornam a tindre divorci dels reys de Servia, porque lo rey puja xxiar de dona, y divorci autorisat per la religió d'aquell país.

La moralitat de moitas reals personas, las vergonyas dels sacerdots y 'ls meus diners, son tres cosas distintes que están en un nivell verdader: Zero.

Acabat lo dejuni de trenta dies que acaba de fer en Suco, s'anuncia que 'l Dr. Tanner, lo primer dels dejunadors, acaba de trobar la manera d'estar-se mort a voluntat per temps que 'l sembli bé, tornant a viure després.

Lo procediment es lo mateix que 'l de no menjar. Aixís com en aquest s'adormex lo ventre fentli perdre la sensibilitat, en Tanner se proposa fer pendre la sensibilitat al organisme y tornar-li a recobrar després, y ja 's diu que aquest ivero pensa fer la primera prova.

Si 'l cèlebre lector ab aquesta no 's queda insensible per la *secula seculorum*, que vingi després a Espanya y farà carrea.

Aquí a moita nos convidaria morirnos temporalment per no veure certes miserias.

Al fill gran d'un Martines Campos se li acaba de donar lo títol de marquès de la Seu d'Urgell.

Y com aixís es un honor que se li dona per ser fill de son pare, trobo que 'l nom no está adequat.

Volent commemorar la presa de la Seu per en Martines Campos, se tindria de titular a son fill marquès de la *dobleta de cinc duros*.

Per ser precisament aquesta la metralla que va decidir tan *soyupalada* victoria.

Acaban de ferse 'ls exámens de la escola laica d'Alcala, mereixent unánims aplausos son reputat mestre lo jove professor V. Badias, per la manera com sab inculcar nocions de ciencia a la tendra joventut.

Lo professor de Granollers Sr. Moncanut y la professora Lluïsa Pagoda pronunciaren eloqüents discursos, animant a la canalleta que s'examinava d'un modo brillant, a proseguir ab entusiasmo que aquell camí.

També diuement passat tingué lloch lo repartiment de premis del collegi *Gutenberg*, d'aquesta ciutat, fent us de la porsula en aquell orde los ciudadanos Blanco, Tolra, Baquet, Moxé, Cuadrado y Torrente, y enviav un precios monastge a la iluistrada profesora de Vilanova y Geltrú Soledad Gustavo.

Los alumens y alumana feren discursos en francés, rasgaueren problemas, etc., etc., deixant molt satisfeta la concurrencia.

Felicitem de tot cor als professors y a la Societat *Gutenberg* per sos manifestats progressos, al temps que encarreguem als pares com a la millor instrucció pels seus fills, la que 's dona en lo collegi del número 434 del carrer de Concell de Cent.

MOSSÉN PAU

No val a criticar.

Mossen Pau es hon subjecte; persona molt coneguda, fora 'l jo y 'l beguda no té pas ca meca defecte.

Sempre diu que no té un clau y se sap que 'n té una collar.

—Tants ne fa ab la missa y l'olla?

—Com ho sent!

—Carxu, carxul

Lo reverent, de Cervera feu vini una majordona, y com es tan bona dona hi té criada y cambraera.

Lo vehinat se queda blau, que ella fins li fa 'l cigarro...

—Y ningú 'li hi enguerra 'l marro!

—No, senyor!

—Carxu, carxul

Ab ellis hi viu una noya filla de la de Cervera que es, com se mere, soltera y per la casa una joia.

Mossen Pau, fer un bábau, se la mira com un pare.

—Y sembla molt a sa mare!

—¡Sembla a 'n'ell!

—Carxu, carxul!

Lo vehinat notá ha pogut que s'ataupava una cintura, y sent plorá una criatura que no sap d'ahont ha vingut.

—Y la noya?

—Mossen Pau diu que té una melaita.

—De cuydado!

—¡Hipotesis!

—¡Ay carxu, carxu, carxu!

ESTRELLA MATUTINA

Un tal Joan Recasens, de Vilanova y Geltrú, se entrar malalt al hospital civil de nostra ciutat. Allí, a pesar de sa repugnancia, li obligaven a reaar lo rosari cada dia; & quin acte tenia d'emjurar-se hipocritament pera no caure en desgracia, y per se conta que allí dintre, qui no fa 'l paperet de catòlich res més d'un susto.

Mes vetaqui que un dia, estant ja convalescent, se resava 'l rosari en la seva sala mentres ell y deu companya d'hospital s'estavan en altre 'l altra. Y quan tota s'alegrava d'haverse escapat, si hi impensadament, aquell dia de tan ridicul acte, se trobaren que, per no dir lo roseri, se 's havia quitat a tots la ració de carn del sopar.

Y ara dihem nosaltres: ¿está fundat 'l hospital de Barcelona pera curar malalts ó pera ensenyar de doctrina; i'a ha de tractar allí de salvar lo cos ó de curar l'ànima segons la moda catòlica? ¿quina son aquestes que quitan la ració de carn dels malalts per no haber dit lo rosari?

Ja sabem que es inútil exclamar-se. Quan en un hospital de una ciutat com Barcelona succeheixen vergonyos com las transcritas per haverlo entregat a mans de fanática, no queda més remey que esperar un delatador pera fer noticia de la porqueria religiosa que infecta aquella santa casa.

Un antich colaborador nostre per etzar se trobava dintre del Olimpo diuement ja la tarde, y fou molt expectador d'aquelles escenas, ab la heretge y preconcebuda intenció de fèrnunos parlar una racióteta de lo més fort que vegés y sentia.

Deixemli ara la paraula a n'ell. Diu aixís un párrafo de la carta que 'ns ha escrit:

«Ja hi van ser; de protestas y de crits de ¡viva 'l rey! viva en Necedal! y ¡viva! y ¡muera! no'm volguis més. D' aixís vingueren las bofetadas y bastos y cadiras en l'aire, que se las pegaven en lo saló de descanse, en la plaza y en lo café. Los capellans, existents, també cridaven, y que per cert feyan molt mala nit. Un n'hi havia dels més rabiosos, que agafá a un altre pel coll y va dirli tal com pinto... ¡Me cago en D...! si arriba d' a pujar 'l vostre 'l haig de tallar 'l coll en rodó!—També va dir:—¡A...! Si 'm trech la sotana, jo ho arreglaré tot alaró. Y de cops de puny ab las faladillas arremagadas ne repartia que era un gust.»

¿M' está cayent la baba d'escoltar aixís! Un capellei tenent molt pòr que d'un carrier, ab la sotana arremagada y fent bólit a cops de puny ab la teula y 's morros d'altres reverents, es un espectáculo deliciós.

¡Oh heretge afornat que tingueres la sort de veure aquestas barallas de gossos carlins... te tinch envejat!

Confesso la meva fíaca.

Las monjas de Malgrat van treure de la iglesia a una noyita forastera, tan sola pereb son pare posava a la casa del que en aquella vila rebé LA TRAMONTANA.

Y aquellas monjass tenen collegi. ¿Que deuen ensenyar a sas deixebles!

Molt senallil: fanatismo é intolerancia.

Passava un jesuíta pels carrers de Mataró, quan dos noya que anaven junts digueren la paraula ¡baccallá!

¡Fillets del Andreu! Se gira 'l company de Jesús y 's posa a corre ab tanta revelada, que ensegopa y cau com una sarris de carbó. Los noya fugen.

S' aixeca 'l martelló de terra y agafa un altre baylet que passava per allí, ignorant de tot, clevantli una furiosa pallissa que 'l deixa mitj baldat.

Los religiosos son aixís. La qüestió es venjar-se encara que siga ab ignorant.

Tal es la seva práctica del amor al próxim.

Mossen Jaumet, bisbe de Barcelona, acaba de publicar un bando eclesiástich escandalitizante de las piadosas trompadas del Olimpo, castigant a alguna dels que en ellas prengueren part y manant a tots los capellans que allí estigueren que se li presentin pera enjegarlos a fer penitencia.

¡Ay Sr. Jaume! ¡Ja 'l planyo si se li presenta alguns quin capella! Es capis de vindre ab lo trabuch sota la sotana y pretindre imposarli condiciones.

De tots modos, consti que 'l bisbe de Barcelona mereix un aplauso per haverse strevit ab los cafes de cigarro.

LOS DEUS DEL OLIMPO

(DEL DIUEMENT PARRAY)

Jamechs d' enotatans, cosars, pataidas, capellants que rodan de costelles, narros condorsos, galas vermellas que fan pensá en butlaca per lo llotades.

Brems d' ases ab corona, manoadas, cops de puny que fan veure las estrellas, atrancament de llans, y hasta orellas que varen ab vit rabia m' obsegadas.

Tot aixís y lo que callo per decencia, entre gent de trabuch y de sotana va passar a l' Olimpo l' altre dia.

Y aixís que 'la protegesia la Providencia; que si no té tal protecció la illana cap d'ells ni per miracio ho contaria.

E. VILARÉ

EPITAFIS

La Exposició aquí exposa, y a sos peus mossen Paltilla li está cantant las absoltias.

Sota aquestes llans estreta hi descansa 'l noble titol del futur marquès d' Olerdola.

En lo més fondo d' eix clot hi descansa la metuta que deixen passá 'l burros.

Dintre d'aquix nixxo están tots los fondos que avuy guardan las arcas municipals.

Haix estas llans ab dolor hi descansa la limpiessa que falta al mercat del Born.

J. ESPUNYA RILOT

XARADA

Crusa la nau molt lleugera primera es un llegum suaniciós lo dos; un signo de música es lo tres.

Y si 'l car lectur no haiguda acertat a las xaradas, es nom de nova agraciada la Primera, dos y tres.

JOAQUIM SAURI

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 5 = Nom d' home
5 1 3 4 = a de dona
5 1 2 = Prenda militar
4 2 = En las cartas
7 = Una lletra

M. PINEDA

SOLUCIONS

A LAS ABORIAS DEL NÚMERO PARAY

XARADA.—CA-PÉ-LÀ.

CORRESPONDENCIA DE LA REDACCIÓN

Se inserirá algo de lo que han enviat los ciudadanos següents: Triquina.—Emilio Costa.—Anton del Carral.—J. Espanya Ribot.—M. Gardó.—Ballesta.—C. Castellá.—J. Sauri.—Prats Nyach.—Toni Boté.—R. Tivenchó.—Roch Nafar.—R. Torrents y Bolari.—E. Vilare.—D. Bertrina.—Fidel Rerref.—S. Junyer.—E. Sala.—Lola Gostera.—J. B. Gurrera.—Noy Ros.—A. Deu G.—Picio, Adan y C.*

Y no 'ns serveix res de lo que han enviat los següents: Dolors Mont.—Pep Ramonosa.—J. Ganxet.—C. Borty Bonet.—F. Huete.—Pep de la Nau.—Manel de la Penya.—Fill de Catalunya.—Ricardo M.—Un autonomista.—B. Torrents.—Tranquil de Reus.—Tomer netyer pagot.—Romá Espinach.—Papirina.—A. de la Guarda.—Un Doneta.—C. Kieks.—J. Julia de Sabadell.—Dos Tranquils.—Pepet de Gascars.—Ex-Espanya gets.—A. Salaberri.—Mut Xetwre.—Serapi Gutarra.—Estudiant Murri.—Xasca.

Casimí d' Esperaguera: Lo seu article feya molt per casa, pero 'l fiscal nos hauria donat un altre susto si 'l haiguda insertar.

La setmana entrant se contestará tot lo rebut pel ABORACH.

Barcelona.—Tipografia LA ACADEMIA, Ronda de la Universitat, 6

PRÓXIM A SORTIR

Almanach de La Tramontana

PER L' ANY 1889

Calendari lliberal. Colecció de traballs de tota mena, escrits per los més avansats entre 'ls nets de ciatal, ab profusió de dibuixos de varios reputats artistas y dos magnífichs cromos alegórichs per cuberta representant l' un; ¡Par d' la Libertat! y l' altre La Espanya moderna.

Tot plegat per

BO UN RAL PREU BONICH Y BARATO INVERSÍMIL

Ja poden espavilarse 'ls corresponsals a fer sos pedidos, si no volen quedar-se sense exemplars d'aquest ALMANACH a pesar de la numerosa tirada que n' aném a fer.